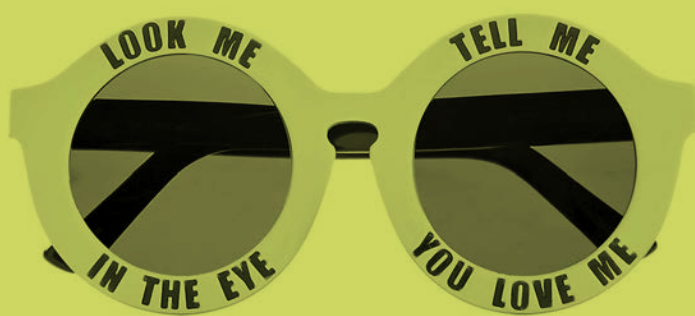

PRÂNZ „RAWYAL”

Eu și regimul raw-vegan avem o relație complicată. L-am adoptat câteva luni, apoi l-am aruncat cât colo, după care – de curând - am început să adaug în rutina săptămânală, pe ici pe colo prin punctele esențiale, mai o salată, mai un desert, mai un smoothie vegan. Fără să abdic de la regimul meu omnivor, cu cinci mese zilnic și fără să-mi stric meniurile stabilite atent de antrenorul de la sală. Iar în ultima săptămână Carmen Negoită s-a încăpățânat să mă „reconvertească”, trimițându-mi ceva bun și vegan în fiecare zi. Motivul: pe data de 3 iunie a fost lansat oficial „Rawyal Brunch & Cakes” noul concept de alimentație raw-vegan pus la cale de Carmen, sora ei și mai mulți membri ai familiei, după consultarea unor specialiști în domeniu. Totul este natural și gândit după principii sănătoase, astfel încât, spre exemplu, poți înlocui pâinea cu crackers de semințe, susan și fulgi de ovăz, iar zahărul, spre fericirea mea... nu mai există. În locul lui vin smochinele, curmalele și alte bunătăți sănătoase folosite pentru îndulcire, în timp ce blatul nu mai este compus din făină și zahăr, ci din semințe, cereale integrale, migdale, caju și ulei de cocos. Fără vreo clipă petrecută în cuptor și fără alte prelucrări la temperatură mare. Cred că, preț de o oră în fiecare zi, cât îmi ia masa de prânz, pot fi fără probleme raw-vegană. [FACEBOOK.COM/RAWYALFOOD](https://www.facebook.com/rawyalfood)

OCHII CARE NU SE VĂD

Dacă ochii sunt oglinda sufletului, ochelarii pot fi uneori ghidul către interpretarea celor citite în „oglindea sufletului”. Cel puțin așa cred că au gândit cei de la „House of Holland” când au scos pe piață această simpatică pereche albă, inscripționată cu niște sfaturi subtile pentru cei care ne privesc în ochi și n-au curajul să-și exprime direct emoțiile: „Look me in the eye/Tell me you love me”. Dincolo de faptul că sunt amuzanți, cool și se potrivesc de minune oricărei ținute de vară, ochelarii mi se par și o metaforă pentru lipsa de comunicare directă din zilele noastre, care ne face adesea să avem nevoie de explicații exacte pentru lucruri care ni se păreau cândva absolut firești, cum ar fi să privești pe cineva în ochi. În aceste condiții, ne putem aștepta oricând la tricouri inscripționate cu „Vorbește direct cu mine, nu-mi scrie pe Facebook” sau brățări care să emită un sunet de alarmă de câte ori depășim cinci minute cu ochii în ecranul telefonului mobil. HOUSEOFHOLLAND.CO.UK

FAVORITELE LUNII IUNIE

DIANA SORESCU

CARTEA CU VANILIE

N-am cunoscut-o niciodată propriu zis, deși ne-am aflat de zeci de ori în aceeași încăpere. Am citit-o, dar nu am făcut legătura între chip și scriitură decât după ce am aflat de moartea ei. Diana Sorescu, redactor-șef adjunct la Unica.ro, s-a stins din viață la doar 26 de ani, în luna noiembrie a anului trecut, cu doar câteva săptămâni înainte de a-și relansa proiectul de suflet, blogul „Diana cu vanilie”, unde scria despre lume, viață și toate lucrurile care-i plăceau sau care o revoltau. Totul sub un motto care cred că i se potrivea de minune: „Cuvinte dulci. Și puțin piper”. La șase luni de la moartea ei, prietenii și colegii s-au unit într-un proiect de suflet: o carte care să strângă cele mai frumoase texte scrise de-a lungul vremii de Diana pe blogul ei, împreună cu câteva poezii care nu au fost publicate niciodată. Eu una mi-am comandat deja un exemplar, în memoria unei fete care a iubit cuvintele atât de mult încât ele au fost însăși viața ei. „Scrișul nu e ceea ce știi să fac, e ceea ce sunt”, scria ea pe Facebook, într-una dintre ultimele postări. Îmi place gândul că tocmai cuvintele, ceea ce ea iubea mai mult decât orice pe lume, au îmbrăcat filele unei cărți unde toți cei care au iubit-o sau care i-au admirat condeiul o vor putea regăsi mereu. Ca și cum n-ar fi plecat niciodată.

CUMPARAOCARTE.RO/DIANA-CU-VANILIE-BOOK

Am ales câteva obiecte cool și două experiențe cultural-gastronomice de care te poți bucura indiferent de sezon, dar pe care eu una le-am inclus deja pe *Wishlist*-ul pentru vacanța de vară.

Diana-Florina Cosmin
redactor-șef *ForbesLife*

SPIRIT VINTAGE

Ce este chiar mai grozav decât o geantă Chanel în elegantul finisaj matlasat? O geantă vintage Chanel în acel finisaj. Pentru orice iubitor al mărcii create de Coco Chanel în urmă cu mai bine de 50 de ani, „Sfântul Graal” îl reprezintă creațiile din epoca lui „mademoiselle” sau măcar din urmă cu douăzeci sau treizeci de ani, cu acel parfum de vechime care să le facă absolut unice. Pentru că în România nu există nicio sursă de vintage autentic de acest gen, am descoperit un izvor virtual de Chanel din alte timpuri pe ingeniosul site farfetch.com, care grupează ofertele mai multor boutique-uri atent selecționate din întreaga lume. Astfel am descoperit această poșetă bicoloră din anii '80 în rafturile (virtuale) ale magazinului *Rewind Vintage Affairs* din Marea Britanie și a fost dragoste la prima vedere! FARFETCH.COM

NIMIC DESPRE YVES

Nu am văzut încă niciunul dintre controversatele filme despre Yves Saint Laurent care vor avea lansarea oficială anul acesta, dar m-am îndrăgostit de una dintre creațiile la fel de controversatului Hedi Slimane, mâna care face în prezent schițele pentru contemporanul „Saint Laurent”. Această rochie din mătase georgette mi-a furat ochii încă de la prezentarea de primăvară-vară 2014, prin drapajele alb-negru, delicate și totuși dramatice, care o fac perfectă pentru orice eveniment elegant din lunile de vară (și nu numai). Și, chiar dacă asimetriile de care s-a abuzat în ultimele sezoane mi s-au părut extrem de obositoare și deloc pe gustul meu, umărul gol și capătul atârând al acestei rochii îmi inspiră și francuzesc de cea mai bună calitate. Prețul simplității elegante este, însă, pe măsură: nu mai puțin de 3.590 de euro. NETA-PORTER.COM

ESENȚIALUL UNEI „BAG SNOB”

Deși colaborările de design dintre bloggeri și diferite branduri de accesorii sau vestimentație au tot fost în ultimii ani pe scena internațională, niciuna dintre lansări nu m-a convins până acum să scot cardul și să dau clic pe butonul de „Buy” de pe ecran. Asta până la „Jewel Box”-ul creat de bloggerițele americano-asiatice Tina Craig și Kelly Cook, de la blogul *Bag Snob*, inspirat de o cutie de bijuterii din perioada Art Deco, de unde și numele sugestiv de „Jewel Box”. E posibil să fiu subiectivă, având în vedere că *Bag Snob* a fost primul blog pe care l-am citit vreodată (și care a reușit să mă convingă să revin zilnic), iar pe Kelly am avut ocazia să o și cunosc, cu cinci ani în urmă, la o petrecere foarte simpatică în Los Angeles. M-a impresionat atunci prin umor, dar și prin stilul extrem de sincer și lejer cu care trata moda, fără să-și facă griji că ar putea să-și facă dușmani cu condeiul prea ascuțit ori prin franchețea cu care ea și Tina disecau fără milă poșetele mai puțin reușite (dar cu etichete cu multe zerouri) ale marilor designeri. Astfel, faptul că au avut curajul să se lanseze cu o colecție proprie de peste zece piese mi se pare un act de curaj și o ambiție împlinită. Eu una m-aș vedea cu acest „box” de culoare roșu aprins, disponibil și într-o multitudine de alte culori și texturi. SNOBESSENTIALS.COM

EȘARFĂ ÎN DAR

Nu mă gândeam la melodia lui Mircea Baniciu, ci la fanteziile vestimentare care mă cuprind de câte ori intru pe site-ul colosului Hermès, mai ales când mă pierd în secțiunea „Eșarfe”. De-a lungul celor 177

de ani de existență, francezii au dus la rang de artă mătasurile cu care își împodobesc gâturile doamnelor și domniilor în egală măsură: nu doar calitatea este extraordinară, ci și imprimeurile care se succed în fiecare sezon, în ediții limitate. La fiecare nouă lansare, sunt curioasă cu ce vor mai ieși la înaintare „părinții” Birkin-ului: un nou horoscop ilustrat, o enciclopedie de sticlucă de parfumuri vintage desenată cu migață, câteva modele ecvestre ori poate... o trecere în revistă a onora dintre cele mai frumoase brățări create de casa Hermès, în frunte cu favorita mea, *Collier de Chien*. Nu știu dacă aceasta este „eșarfa vieții mele”, dar este cu siguranță a verii mele. HERMES.COM